

doi: 10.3935/rsp.v16i2.876

OKRUGLI STOL: PRISTUP OBRAZOVANJU KAO ODREDNICA SOCIJALNE UKLJUČENOSTI

Zagreb, 26. svibnja 2009.

Dobro obrazovano i osposobljeno stanovništvo i radna snaga vjerojatno su najvažnija odrednica socijalnog i ekonomskog blagostanja zemlje i pojedine osobe. Uzroci socijalne isključenosti u Hrvatskoj često su povezani s nedovoljnom zapošljivosti, niskom obrazovnom razinom, ograničenim mogućnostima zapošljavanja i/ili uskim, odnosno zastarjelim znanjima i sposobnostima koje se ne traže na tržištu rada. S velikom sigurnošću možemo procijeniti da obrazovni sustav zapravo pojačava postojeće socijalne razlike, jer se njime siromašni slabo okoriste, među ostalim i/ili stoga što djeca bogatih pohađaju bolje i kvalitetnije škole koje im pružaju povoljnije mogućnosti daljnjeg obrazovanja, zapošljavanja i profesionalnog napredovanja.

U okviru projekta Partnerstvo za socijalnu uključenost, 26. svibnja 2009. godine organiziran je Okrugli stol o temi važnosti pristupa obrazovanju kao odrednici socijalne uključenosti. Moderator je bio Srđan Dvornik iz Zamirnet. Prvi uvodničar, Predrag Bejaković iz Instituta za javne financije, naglasio je kako ulaganje vlastitog novca za plaćanje školovanja vjerojatno znači i ozbiljniji pristup prema obvezama i učenju. Nadalje, visoko obrazovani lakše pronalaze posao i osjetno više zarađuju od onih koji to nisu, pa onda trebaju i djelomično snositi troškove svog obrazovanja. Konačno, postotak djece koja odlaze na fakultet neusporedivo je viši među pripadnicima ekonomski srednjeg ili višeg sloja nego među onima s nižim prihodima. To onda očito

znači da siromašni građani financiraju obrazovanje bogatih, a visokim obrazovanjem se razmjerno malo okoriste građani lošijeg materijalnog položaja.

Zahtjev studenata za ukidanjem školarina legitiman je i ostvariv, istaknuo je Thomas Farnell iz Instituta za razvoj obrazovanja, ali je naglasio kako ukidanje školarina samo po sebi neće omogućiti jednak pristup visokom obrazovanju. Bez sustavnog rada na poboljšanju sustava studentske potpore, upisne politike i na otklanjanju nejednakosti u predškolskom, osnovnoškolskom i srednjoškolskom obrazovanju (nastalih ne samo zbog ekonomskih nego i kulturno-socijalnih čimbenika), visoko obrazovanje i dalje će ostati nedostupno osobama nižeg socio-ekonomskog statusa. Kod sustava studentskih potpora, prije svega stipendija i oslobođanja od plaćanja studija, ne smije se uzimati u obzir samo kriterij uspješnosti jer tako postoji opasnost da će se jako otežati (ili onemogućiti) dostupnost visokog obrazovanja siromašnijim studentima.

Mario Perčinić iz Hrvatskog saveza slijepih izložio je najznačajnije poteškoće s kojima se u obrazovanju susreću osobe s posebnim potrebama. Veliki dio ustanova posebice visokog obrazovanja nije pristupačan osobama u kolicima, broj knjiga i drugih obrazovnih publikacija na Brailleovom pismu je vrlo mali, a i razumijevanje šire zajednice nije na dovoljnoj razini. Stanje se, istina, mijenja, poboljšala se dostupnost obrazovanja, ali je još uvijek nezadovoljavajuća tako da je potrebna suradnja svih društvenih snaga na znatnijem unapređenju dostupnosti obrazovanja za tu skupinu osoba.

Mislav Žitko, student Filozofskog fakulteta u Zagrebu i član Nezavisne studentske inicijative objasnio je najvažnije zahtjeve studentskog protesta, a to je prije svega be-

splatno visoko obrazovanje za sve kako bi se time i mladima iz siromašnijih obitelji omogućilo visoko obrazovanje. Ujedno, svoditi prosvjede protiv komercijalizacije visokog obrazovanja isključivo na pitanje školarina i materijalnog položaja znači zanemarivanje širega značenja jer nepriustajanje na školarine zapravo je samo dio veće borbe protiv svih pogibeljnih posljedica neoliberalizma u svijetu i Hrvatskoj. Nadležno Ministarstvo gotovo uopće nema podatke o djelovanju sustava školarina i njegovim posljedicama. Nadalje, nedostaju istraživanja o socijalnoj osjetljivosti školarina, a u javnosti se do sada nije raspravljalo o navedenoj temi. Sve to potvrđuje nezainteresiranost države za promociju Hrvatske kao društva znanja.

Ispred Ministarstva znanosti, obrazovanja i športa, Odjela za razvoj visokog obrazovanja, Luka Juroš, načelnik u Upravi za visoko obrazovanje, protumačio je kako su nedavno započete aktivnosti na sustavnom prikupljanju podataka, a prije to nije bilo moguće jer nije bilo zakonske osnove. Za porast školarina nije krivo Ministarstvo nego fakulteti koji su to svojevrijem radili zahvaljujući autonomiji sveučilišta. Država kroz različite oblike - sufinanciranje studentskih domova, prehrane i prijevoza, već sada izdvaja značajna proračunska sredstva, a moguće ukidanje školarina utjecalo bi na narušavanje sadašnjeg studentskog standarda.

Prema mišljenju Aleksandra Štulhofera s Filozofskog fakulteta u Zagrebu problem dostupnosti i učincima visokog obrazovanja u Hrvatskoj nije u postojanju i visini školarina, nego na nedovoljnoj kvaliteti visokog školstva. Nepostojanje kontrole kvalitete izravna je posljedica egalitarizma, kao i usmjerenosti samo na broj upisanih bez odgovarajuće pozornosti koliko studenata stvarno diplomira i što nauče kroz studij. Iako se duži niz godina među studentima provode ankete o nastavi, dobiveni se po-

daci ne objavljuju niti loše ocijenjeni profesori snose ikakve posljedice. Štulhofer se zauzima za uspostavu socijalno osjetljivog sustava školarina i stipendija, a fakulteti ne bi smjeli proizvoljno određivati visinu školarina.

Posve oprečnog mišljenja bio je Mate Kapović s Filozofskog fakulteta u Zagrebu, jedan od vatrenih zagovornika studentskih prosvjeda, koji je naglasio da studenti prosvjedom traže jednaka prava na školovanje. Vrlo je oštro kritizirao trend sve manjeg javnog te sve većeg privatnog financiranja studija koji nije nimalo prilagođen društvenim, tržišnim i kulturnim potrebama Hrvatske. Potencijali i sposobnosti jednako su raspoređeni u svim slojevima društva pa bi jednake mogućnosti trebali imati i bogati i siromašni studenti. Kapović vjeruje da bi svi koji zadovolje uvjete upisa trebali imati pravo na besplatni studij. Studenti moraju redovito polagati godinu, a Bolonjski proces je onemogućio »vječno« studiranje.

Karin Doolan iz Instituta za društvena istraživanja podsjetila je na visoku povezanost obrazovanja roditelja s obrazovnim mogućnostima njihove djece. Rezultati njezinog istraživanja pokazuju da djeca čiji roditelji imaju niže od četverogodišnjeg srednjeg obrazovanja imaju ispodprosječnu vjerojatnost sudjelovanja i završavanja visokog obrazovanja. S druge strane, djeca bolje obrazovanih (i bogatijih) imaju mnogo veću vjerojatnost uspješnog završavanja studija. Jedno od mogućih objašnjenja je utjecaj **kulturnog kapitala obitelji**, pa će tako roditelji koji su sami završili visoko obrazovanje polagati veću vrijednost na školovanje i očekivat će od svoje djece da nastave njihovim putem. Ovaj fenomen obrazovne reprodukcije zadire čak i ranije u obrazovni ciklus te se jasno očituje u osnovnom i srednjem obrazovanju. Stoga je potrebna aktivna uloga društva kako bi se ublažile i otklonile obrazovne nejednakosti među mladima za koje oni sami nisu odgo-

vorni, već su posljedica lošeg materijalnog položaja njihovih obitelji ili neoptimalnih odluka njihovih roditelja.

U dinamičnoj i zanimljivoj raspravi koja je uslijedila sudionici su se uglavnom složili da je sustav visokog obrazovanja u Hrvatskoj nepravedan i socijalno neosjetljiv. Do fakulteta stižu velikom većinom samo djeca iz bolje stojećih obitelji jer ne postoje sustavne potpore za talentirane mlade osobe iz siromašnijih društvenih slojeva. Dugo prosječno razdoblje studiranja i često prekidanje studija rezultat su kombinacije različitih čimbenika pa se stoga i ne može jednostavno rješavati – samo uvođenjem ili ukidanjem školarina. Daljnji rast izravnih troškova školovanja mogao bi smanjiti poticaje za ulaganje u obrazovanje. To je time točnije što se školarine na javnim visokim učilištima i sveučilištima određuju bez uvida u materijalni položaj studenta i njegove obitelji pa je posve jasno da troškovi studiranja razmjerno više opterećuju kućanstva s nižim prihodima. Zahtjev za slobodnim studiranjem lijepo zvuči, ali taj prijedlog istodobno ima i nekoliko negativnih strana.

U cilju poboljšanja socijalne uključenosti i dostupnosti obrazovanja, posebice visokog, potrebno je napraviti analizu programa financijske potpore studentima, izraditi jedinstveni registar stipendija (stipendije mjerodavnih ministarstava, lokalnih jedinica, sveučilišta) te sustavno analizirati njihov učinak. Stoga treba razviti model financijske potpore studentima koja se treba temeljiti na dubljoj analizi učinaka postojećih programa državne potpore, jasno definirati ulogu školarina u sustavu financiranja visokih učilišta te utvrditi kriterije za raspodjelu sredstava državnog proračuna za financiranje visokog obrazovanja.

Predrag Bejaković

doi: 10.3935/rsp.v16i2.881

MEĐUNARODNI OKRUGLI STOL: 7. EU OKRUGLI STOL O SIROMAŠTVU I SOCIJALNOJ ISKLJUČENOSTI

Marseille, 15. - 16. listopada 2008.

Već sedmu godinu za redom, zemlja koja predsjedava Europskom unijom organizira **Europski okrugli stol o siromaštvu i socijalnoj isključenosti** u tjednu kada se obilježava Međunarodni dan borbe protiv siromaštva (17. listopad). Francusko predsjedavanje u drugoj polovici 2008. godine obilježeno je povećanim naporima da borba protiv siromaštva i socijalne isključenosti bude snažnije prisutna u javnosti i politikama EU-a te da se uvrsti u političke prioritete zemalja članica. Pokazatelji provedbe Lisabonske strategije ukazuju da je napredak postignut u području ekonomskog rasta i zapošljavanja, ali je istovremeno EU daleko od svog cilja iskorjenjivanja siromaštva.

Tijekom 7. Europskog okruglog stola o siromaštvu i socijalnoj isključenosti, koji se održao u Marseilleu 15. i 16. listopada, većina je govornika naglasila činjenicu da je 78 milijuna ljudi u zemljama Europske unije još uvijek siromašno.

Okrugli stol okupio je tristotinjak dionika, od predstavnika Europske komisije, Europskog parlamenta i Europskog vijeća, predstavnika zemalja članica i kandidatkinja, predstavnika europskih mreža organizacija civilnog društva koje se bave zastupanjem ranjivih skupina (European Platform, EAPN, FEANTSA, ETUC i mnoge druge) do predstavnika poslovnog sektora i nezavisnih istraživača. Po prvi put u tom su se društvu našli i predstavnici siromašnih skupina. Naime, svake godine, zemlja koja predsjedava EU-om u prvoj polovici godine, tijekom svibnja organizira